УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Одлуком од 23. 12. 2020. Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду, образована је Комисија за оцену подобности докторанта мср Љубице Весић, која је пријавила тему под насловом *Прилози и предлози у општим речницима српског језика.*

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Весна Ломпар, ментор, ванредни професор (2016), ужа научна област Српски језик, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. Др Александра Марковић, научни сарадник (2017), ужа научна област Српски језик, Институт за српски језик САНУ
3. Др Горан Зељић, ванредни професор (2017), ужа научна област Српски језик, Учитељски факултет Универзитета у Београду

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Љубица Весић је рођена 10. маја 1989. године у Београду. Основну школу и гимназију завршила је у Београду.

Основне академске студије на студијском програму *Српски језик и књижевност* на Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 2012. године са просечном оценом 8,95. Дипломирала је као први студент на својој групи у својој генерацији.

Мастер академске студије завршила је 2013. године са просечном оценом 9,8 на смеру *Српски језик*, филолошки модул, одбранивши мастер рад под називом *Утицај промене средине на стабилност акцентуације*, под вођством ментора проф. др Јелице Јокановић Михајлов.

Студент је докторских академских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на модулу *Српски језик*, на којима је положила све испите и одбранила све самосталне истраживачке радове, предвиђене студијским програмом, и тиме је стекла 120 ЕСПБ на докторским академским студијама.

Од 2013. до 2015. (са прекидима) радила је као професор српског језика у Филолошкој гимназији у Београду. Као професор српског језика и књижевности радила је и Зуботехничкој школи и Првој економској школи.

Од 2013. до 2015. године хонорарно је радила као лектор и коректор за издавачке кућа „Mono i manjana" и „Vulkan".

Од 2014. године ради као сарадник у настави (од 2016. у звању асистента) на Учитељском факултету Универзитета у Београду. Као сарадник, а потом и као асистент, држала је вежбе на предметима *Српски језик I, Српски језик II* и *Говорна култура.*

У целокупном периоду рада сарађивала је и са издаваштвом Учитељског факултета као лектор и коректор.

Од 2015. године на Учитељском факултету ангажована је и као предавач на припремној настави за будуће студенте Учитељског факултета.

У 2019. години била је члан организационог одбора за научни скуп „Програмске (ре)форме у образовању и васпитању – изазови и перспективе”

Говори енглески и служи се немачким језиком.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „Ако си из Туниса, да ли си Тунишанин или Тунижанин (о неким проблематичним етницима и ктетицима)”, *Свет речи*, бр. 37–38, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2014, 46–49
2. „Грешке у одређивању прилога”, *Иновације у настави*, XXVIII/4, Београд: Учитељски факултет, 2015, 29–36.
3. „Актуелни квалификатив у настави српског језика”, *Наслеђе*, година XIV, бр. 36, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2017, 297–307.
4. „Римске бројке у настави и граматичким и правописним приручницима српског језика” (коаутор са Гораном Зељићем), *Иновације у настави*, XXXII/1, Београд: Учитељски факултет, 2019: 75–88.
5. „Именице *pluralia* и *singularia tantum* у настави граматике”, Зборник радова са међународног научног скупа *Програмске (ре)форме у образовању и васпитању – изазови и перспективе*, (ур.) Зорана Опачић, Горан Зељић, Београд: Учитељски факултет, 166–177.
6. „О употреби фонетских дублета у савременом језику” (у зборнику радова на са научног скупа *Актуелна питања фонетике и фонологије српског језика* – у штампи)

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Љубица Весић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена **др Весна Ломпар**, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за Српски језик са јужнословенским језицима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1) *Врсте речи и граматичка пракса (од Вука до данас)*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, Чигоја штампа, 2016, стр. 426.

2) „Називање, дефинисање и класификација прилога у граматикама српскохрватског / српског језика”, *Научни састанак слависта у Вукове дане,* Београд, 35/3, 2007, стр. 69−77.

3) Систематизација врста речи у савременом српском језику, *Научни састанак слависта у Вукове дане,* Београд, 32/3, 2003, стр. 35–51.

4) „Статус и класификација речци у сербокроатистичким граматикама”, *Научни састанак слависта у Вукове дане,* Београд, бр. 27/2, 1998, стр. 239–246.

5) Значај појединачних примера за дефинисање језичких појмова, *Научни састанак слависта у Вукове дане,* Београд, 33/3, 2004, стр. 47–55.

6) Анализа приступа придевима у сербокроатистичким граматикама, *Наш језик*, Београд, књ. 35/1–4, 2004, стр. 23–29.

7) „Заступљеност и статус узвика у сербокроатистичким граматикама”, *Српски језик*, Београд, XIV/1-2, 2009, стр. 467−478.

Комисија сматра да ванредни професор др Весна Ломпар испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Српски језик.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Прилози и предлози у општим речницима српског језика” прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме

Кликните да бисте почели унос текста.

Предмет научног истраживања је анализа непромењљивих врста речи (прилога, предлога, везника, узвика, речци) у општим речницима српског језика, тачније начина на који се оне одређују, односно класификују. Иако би се очекивало да се све речи српског језика једнако одређују, у општим речницима то често није случај. Будући да су недеклинабилне, непромењљиве речи се класификују на основу више критеријума (семантички, синтаксички и сл.), због чега се често једна те иста реч, у зависности од свог значења, функције у реченици, па и своје позиције, може двоструко, чак и троструко одредити (прилог и предлог; прилог и речца и сл.). Основни задатак истраживања јесте да се утврди да ли су ти критеријуми једнаки у општим речницима, као и у граматикама српског језика, тачније, да се утврди да ли се непромењљиве речи у анализираним речницима истоветно одређују, како се приступа речима које се по врсти могу двоструко одредити, тј., како се то њихово двоструко одређење бележи.
Као почетни корпус, из нашег јединог завршеног вишетомног општег речника (*Речник српскохрватског књижевног језика* Матице српске, 1967–1976) издвојиле би се све речи које су у њему одређене као предлози и прилози. Анализом корпуса показује се неколико ствари: (1) један број речи може се двоструко, па и троструко одредити (прилог и предлог; прилог и речца; прилог, речца и узвик и сл.), (2) могућност двоструког одређења се на различите начине бележи у речнику (као посебне речи, у полисемантичкој структури, показатељу граматичке категорије итд.), (3) код појединих речи се друго могуће одређење не бележи и (4) реч је одређена другачије него што би се то очекивало.
У обзир ће бити узети и други општи речници српског језика: *Речник српског језика* Матице српске и незавршени тезаурусни речник Српске академије наука и уметности *Речник српскохрвартског књижевног и народног језика*. Компаративном анализом утврдиће се и да међу речницима постоје неслагања, те да се поједине речи на различите начине одређују у сва три речника или се потпуно другачије класификују.
Оваква недоследност у обради непромењљивих врста речи бележи се спорадично у литератури, и то на појединачним примерима (*С речима и речником* Милице Радовић Тешић и *Творба речи у савременом српском језику* Ивана Клајна). Међутим, класификација непромењљивих врста речи у речницима представља много дубљи и свеобухватнији проблем, због чега ће у анализу бити укључене и важније граматике српског (српскохрватског језика), те ће се на тај начин направити веза између граматике и речника.
С обзиром на то да речник и граматика, поред правописа, представљају најважније нормативне приручнике сваког језика, важно је да они буду међусобно усаглашени, а исто тако да буду усаглашени и речници српског језика.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 68 библиографских јединица релевантних за истраживање:

Кликните да бисте почели унос текста.

1. Алексић, Радомир, Станић, Милија, *Граматика српскохрватског језика*, Београд: Завод за издавање уџбеника Социјалистичке Републике Србије, 1970.
2. Алексић, Радомир, Стевановић, Михаило, *Граматика српског језика за средње школе*, Београд: Просвета, 1946.
3. Антонић, Ивана, „Систем темпоралних везника у стандардном српском језику, НССУВД, 27/2, Београд, 1998, 205–213.
4. Babić, Stjepan, Brozović, Dalibor, Moguš, Milan, Pavešić, Slavko, Škarić, Ivo, Težak, Stjepko, *Povjesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika*, Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1991.
5. Babić, Stjepan, *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku*, Beograd: Jugoslavenska akademija znanosti i

umjetnosti, 1986.
6. Babić, Stjepan, „Jesu li prilozi promenljive riječi", *Jezik*, XXXVI, br. 3, 1989: 84–87.
Babukić, Vjekoslav, *Ilirska slovnica*, Zagreb: Nar. tiskarnica Dr Ljudevita Gaja, 1854.
7. Barić, Eugenija, Lončarić, Mijo, Malić, Dragica, Pavešić, Slavko, Peti, Mirko, Zečević, Vesna, Znika, Marija, *Hrvatska gramatika*, Zagreb: Školska knjiga, 1997.
8. Белић, Александар, *Савремени српскохрватски књижевни језик II*, *Наука о грађењу речи*, Београд, 1949.
9. Белић, Александар, *Историја српског језика*, *Изабрана дела Александра Белића* (прир. Александар Младеновић), књ. 4, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1999.
10. Brabec, Ivan, Hraste, Ivan, Živković, Ivan, *Gramatika hrvatskosrpskoga jezika*, Zagreb: Školska knjiga, 1968.
11. Brozović, Dalibor, „O suvremenoj morfološkoj normi hrvatskoga jezičnog standarda i o morfolođkim značajkama standardne novoštokavštine uopće", *Jezik* XXIV, 1985, 39–45.
12. Весић, Љубица „Грешке у одређивању прилога", *Иновације у настави*, XXVIII/4, Београд: Учитељски факултет, 29–36, 2015.
13. Вуковић, Јован, „Стабилност и нестабилност појединих граматичких категорија и иновације у књижевном језику", *Радови АНУ БиХ* XXX, књ. 10, 1966, 5–92.
14. Вуковић, Јован, „Типолошке карактеристике граматичке структуре српскохрватског језика (у синхронијској и дијахринијској перспективи), НССУВД 7, 1981, 15–20.
15. Вучо, Јулијана, „Лексички минимум и врсте речи", НССУВД, 27/2, 1998, 367–375.
Gauker, Christopher, *Words without meaning*, London: A Bradford book, 2003.
16. Георгијевић, Светозар, „Промене у категоријама речи", *Настава и васпитање* VI, св. 4, Београд, 1957, 210–219.
17. Гортан-Премк, Даринка, „Типови и врсте речи", *Јужнословенски филолог*, L, 1994, 117–128.
18. Грицкат, Ирена, „О неким значењима у заменичким (и прилошким) речима на к-, *Наш језик* XXXI, св. 1–5, 1996, 21–23.
19. Грицкат, Ирена, „О прилозима у српскохрватској лингвистичкој науци", *Јужнословенски филолог* XXXIX, 1983, 1–14.
20. Дабић, Богдан, „О врстама речи у немачком и српском језику", *НССУВД* 27/2, 1998, 231–240.
21. Драгићевић, Рајна, *Лексикологија српског језика*, Београд:Завод за уџбенике, 2010.
22. Дункова, Татяна, „Предлог као врста речи и проблеми учења српског језика код Бугара", *НССУВД* 27/2, 1998, 349–356.
23. Ивић, Милка, „О прилозима у српскохрватској лингвистичкој науци", *Јужнословенки филолог* XXXIX, 1983, 1–41.
24. Ивић, Милка, „О српскохрватским реченичним прилозима", *Јужнословенски филолог* XXXIV, 1978, 1–16.
25. Ивић, Павле, Клајн, Иван, Пешикан, Митар, Брборић, Бранислав, *Српски језички приручник*, Београд: Београдска књига, 2004.
26. Jelinek, Milan, „Poreklo i funkcija nove vrste predloga u srpskom jeziku, НССУВД 27/2, 1998, 183–189.
27. Јокановић Михајлов, Јелица, *Прозодија и говорна култура*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2012.
28. Кашић, Зорка, „Неке специфичности отворене и затворене класе речи" *Наш језик* XXXII, sv. 3–4, 1998, 148–152.
29. Кашић, Јован, „Темпорални прилози деноминативног порекла у српскохрватском језику", НССУВД 7, 1981, 159–165.
30. Клајн, Иван, *Творба речи у савременом српском језику*, *Први део – слагање и префиксација*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства – Институт за српски језик САНУ; Нови Сад: Матица српска, 2002.
31. Клајн, Иван, *Творба речи у савременом српском језику*, *Други део – суфиксација и конверзија*, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства – Институт за српски језик САНУ; Нови Сад: Матица српска, 2003.
32. Klajn, Ivan, *Gramatika srpskog jezika*, Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2005.
33. Кликовац, Душка, *Граматика српског језика за основну школу*, Београд: Креативни центар, 2010.
34. Klikovac, Duška, *Semantika predloga*, Beograd: Filološki fakultet, 2006.
35. Ковачевић, Милош, „Диференцијација партикула и хомофорних (дијелова) везника", НССУВД, 27/2, 1998, 215–228.
36. Ковачевић, Милош, „Стилистички аспект граматичких категорија", НССУВД 28/2, 1999, 28–63.
Corin, Andrew R., „Врсте речи између структурализма и генеративизма", НССУВД, 27/2, 1998, 55–71.
37. Kretschmer, Anna, „Стање лингвистичке дескрипције врста речиму словенским језицима", НССУВД 27/2, 1998, 49–53.
38. Лалевић, М. С., *Категорије речи српскохрватског језика*, Београд: Научна књига, 1957.
39. Лашкова, Лили, „Подела на врсте речи у словенским језицима – могућности и перспективе",

НССУВД, 27/2, 1998, 31–37.
40. Ломпар, Весна, „Статус и класификација речци у сербокроатистичким граматикама”, НССУВД 27/2, 1998, 239–246.
41. Ломпар, Весна, „Систематизација врста речи у савременом српском језику”, НССУВД, 32/3, 2003, 35–51.
42. Ломпар, Весна, „Називање, дефинисање и класификација прилога у граматикама српскохрватског/ српског језика”, НССУВД 35/3, 2007, 69–77.
43. Ломпар, Весна, „Заступљеност и статус узвика у сербокроатистичким граматикама, *Српски језик*, XIV 1–2, 2009, 467–478.
44. Ломпар, Весна, *Врсте речи и граматичка пракса (од Вука до данас)*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2016.
45. Lubaś, Wladyslaw, „Пољске и српске полуречи у систему врста речи”, НССУВД, 27/2, 1998, 315–322.
46. Marković, Svetozar, *Morfologija savremenog srpskohrvatskog književnog jezika sa osnovama istorije jezika*, Sarajevo, 1967.
47. Mrazović, Pavica, *Gramatika srpskog jezika za strance*, Novi sad: Izadvačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 2009.
48. Остојић, Бранислав, *Кратка прегледна граматика српског језика*, Приручник за школе, Београд: Нијанса, 2001.
49. Пипер, Предраг, Клајн, Иван, *Нормативна граматика српског језика*, Нови Сад: Матица српска, 2013.
50. Поповић, Љубомир, „Предлошки изрази у савременом српскохрватском језику”, *Наш језик*, XV, св. 3–4, Београд: Институт за српскохрватски језик, 195–220, 1966.
51. Радовић-Тешић, Милица, *С речима и речником*, Београд: Учитељски факултет, 2009.
52. *Речник српскохрватског књижевног језика*, I–VI, Нови Сад: Матица српска.
53. *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, I–XX, Београд: Институт за српски језик САНУ.
54. *Речник српског језика*, Нови Сад: Матица српска, 2011.
55. Ристић, Стана, „Речце као јединице лексичког система (прагматичко-когнитивни приступ”, 22/2, Београд: НССУВД, 1994, 155–161.
56. Ристић, Стана, *Модификација значења и лексички модификатори у српском језику*, Београд: Институт са српски језик САНУ, 2009.
57. Ристић, Стана, *Граматички и когнитивни аспекти лексичког значења*, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2015.
58. Rosandić, Dragutin, Silić, Josip, *Osnove morfologije i morfostilistike hrvatskoga književnog jezika*, Zagreb: Školska knjiga, 1979.
59. Симић, Радоје, Јовановић, Јелена, *Српска граматика*, Београд: Јасен, 2007.
60. Skok, Petar, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1971.
61. Станић, Милија, „Наука о језику и догматизам”, *Књижевност и језик*, година XVI, бр. 3, Београд: Друштво за српскохрватски језик и књижевност Србије, 1969, 236–245
62. Станојчић, Живојин С., *Граматика српског књижевног језика*, Београд: Креативни центар, 2010.
63. Станојчић, Живојин, Поповић, Љубомир, *Граматика српског језка (за гимназије и средње школе)*, Београд: Завод за уџбенике, 2011.
64. Стевановић, Михаило, *Савремени српскохрватски језик*, Београд: Научна књига, 1986.
65. Стевовић, Игрутин, *Функционална граматика српскохрватског језика*, Основи, приручник за наставнике, Београд: Завод за издавање уџбеника Народне Републике Србије, 1960.
66. Tafra, Branka, *Od riječi do rječnika*, Zagreb: Školska knjiga, 2005.
67. Šipka, Danko *Osnovi morfologije (Prilog gramatici savremenog standardnog jezika)*, Beograd: Alma, 2005.
68. Šipka, Danko *Osnovi leksikologije i srodnih disciplina*, Novi Sad: Matica srpska, 2006.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Основни циљ истраживања је свеобухватан приказ начинâ на које се класификују непроменљиве речи у општим речницима српског језика да би се на крају дала могућа решења за усаглашавање како самих речника тако и речника и граматика.

Хипотезе

Претпоставке од којих се полази су следеће:

1) Непроменљиве речи према својим граматичким карактеристикама и значењу представљају већи изазов за класификацију него што су то речи које се у морфологији обележавају као променљиве. Због тога је очекивано да њихово одређење није потпуно, тачније, припадност одређеној врсти речи није у потпуности тачна. Претпоставка је да се поједина одређења неће бележити (нпр. могућност прилога да се одреде и као речце), али и да ће поједина одређења бити сувишна (нпр. одређење неких предлога као прилога).
2) С обзиром на то да је могућност преласка из једне врсте речи у другу код непроменљивих речи чешћа него што је то код променљивих, претпоставља се да ће се у речницима то бележити на истоветан начин. Очекује се да ће се речи код којих долази до конверзије у речнику бележити као посебне одреднице, јер оне и представљају две различите речи.
3) Будући да речници, поред правописа и граматике, представљају основне нормативне приручнике, претпоставка је да ће се непроменљиве речи на исти начин бележити у речницима Матице српске. Међутим, пошто је *Речник српског језика* (тзв. једнотомник) знатно млађи од шестотомника, претпоставља се да ће постојати одређене разлике због чега се у анализу укључује и једнотомник.
4) За речник САНУ очекује се и нешто другачији приступ, с обзиром на то да он бележи све речи „српскохрватског књижевног и народног језика", дакле, бележи и оно што не спада у стандардни језик. Стога се и овај речник укључује у анализу тако што ће се упоређивати начин обраде свих одредница издвојених из Речника Матице са Речником САНУ.
5) У анализу су укључене и граматике српског (српскохрватског) језика, јер се сматра да међу граматичком и речничком литературом постоје размимоилажења када су у питању непроменљиве речи. У граматикама се ретко могу наћи гранични примери, док речник бележи и такве речи. Осим тога, претпоставка је да се у граматикама ретко бележе и објашњавају случајеви када долази до конверзије, што је веома важно да би се успоставила јасна граница између блиских врста речи.

5. очекивани резултати

Ово истраживање пружиће детаљну слику обраде предлога и прилога, али и других непроменљивих речи у општим речницима српског језика. Посебно ће бити приказане речи где постоје било какви недостаци у обради. Исто тако, детаљно ће бити приказан и начин на који се обрађују непроменљиве речи код којих се јавља конверзија, како се могућеност двоструког одређења приказује. Притом, све време ће постојати сагласје између речника и граматике.

Резултати истраживања на крају анализе показаће да врсте речи које морфологија обележава као непроменљиве представљају једну врло несталну скупину. Да би се тачно одредило којој врсти нека реч припада није довољно ослонити се само на морфолошке карактеристике, већ је много важније значење саме речи, али значење које остварује у реченици и њена функција у реченици.

Осим тога, истраживање ће показати колико су речници важни приручници и када је у питању граматичко одређење одредница, и зашто је важно да постоји сагласје како међу различитим речницима тако и међу речницима и граматикама.

6. план рада

Рад на докторској дисертацији обухвата следеће фазе:

1) ексцерпирање грађе из *Речника српскохрватског књижевног језика* Матице српске (1967–1976). У корпусу ће се наћи све речи (и оне које су на било који начин обележене) које су на било који начин одређене као предлози и прилози, и оне речи за које се сматра да би се тако могле одредити;
2) компаративном методом анализираће се исте речи и у *Речнику српског језика* Матице српске (2011) и у *Речнику српскохрватског књижевног и народног језика* САНУ (1959–);
3) анализа ексцерпиране грађе, што подразумева:
   - груписање како прилога, тако и предлога према начину обраде;
   - анализа речничке дефиниције сваке речи, односно утврђивање да ли дефиниција саме речи на општем нивоу одговара дефиницији њене врсте, па би у овом сегменту истраживања биле укључене и граматике;

- анализа употребе сваке речи, односно, анализа свих примера који су у речнику наведени као потврда дате речи, да би се припадност врсти потврдила или негирала;
- у случају да речник не бележи довољно примера или уопште не бележи пример, у анализу ће се укључивати и Корпус српског језика.

4) извођење закључака из резултата истраживања и одговарање на све наведене хипотезе и формирање могућих решења;
5) формирање рукописа докторске дисертације.

7. методе истраживања

Методолошки поступак анализе укупног корпуса био би, пре свега, формалнолингвистички, уз коришћење дескриптивно-аналитичког метода, метода компоненцијалне анализе и лексикографске интерпретације.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: Љубице Весић, мастер

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је мср Љубица Весић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области Српски језик.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је ванредни професор др Весна Ломпар подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата **мср Љубице Весић** и предложене теме докторске дисертације **„Прилози и предлози у општим речницима српског језика”**, а да се за ментора именује **др Весна Ломпар**, ванредни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Весна Ломпар, ван. проф.

_____

2. Др Александра Марковић, науч. сар.

_____

3. Др Горан Зељић, ван. проф.

_____